

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Brevis Vita S. Simplicii, Episcopi Augustodunensis, ex Greg. Turonen. lib. de Confeßorum gloria cap. 76. & 77. Floruit temporibus Constantij Imper. Interfuitq[ue] vna cum S. Seruatio, Concilio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

vt vincita venia, locus veniæ nõ relinquatur. Herodes facit adulterium, & Iohannes in carcere mittitur. Herodes cum sua adultera epulatur, & nefandis peccatorum fordibus se contaminat; Iohannes verò sanctissimum corpus incredibili abstinencia macerat, & omni contentione laborat, vt miserum regem ab animæ peste & interitu sempiterno liberet, & tamen saltatrici & adulteræ filiæ libidini, per summum scelus permittitur.

Prudentia
Iustorum.

Sed hæc est vera illa iustorum prudentia, ad quam Iohannes, teste angelo, incredulos traditurus erat; nimirum vt quid animæ nostræ dignitati, quid corporis vilitati debeamus agnoscentes, vtriusq; curam pro dignitate geramus. Quisquis igitur ad Iohannis fœlicitatē & gloriam aspirat, is hoc mortalitatis corpore neglecto, & in seruitutē spiritus redactō, totum studium suum, in anima sua, cunctis virtutum & gratiarum opibus excolenda, ponat.

C. Bar. Ann
tom. 3. & in
not. mart.
Rom.

BREVIS VITA S. SIMPLICII, EPISCOPI Augustodunensis, ex Greg. Turonen. lib. de Confessorum gloria cap. 76. & 77. Floruit temporibus Constantij Imper. Interfuitq; vna cum S. Seruatio, Concilio Agrippinensi, celebrato post consulatū Amantij & Albini anno Domini. 346. Item Sardicensi, anno sequenti. Fuit verò eiusdem nominis, insignis meritis, alius Simplicius, Episcopus Bituricensis, cuius egregias laudes scribit Sidonius lib. 7. epist. 10. numeraturq; decimus quintus eius sedis Episcopus.

24. Iunij.

DEcedente Egemone, beatus Simplicius non minùs nobilibus quàm diuitibus ortus na-

aus natalibus, nobilissimæ coniugi sociatus, Augustodunensi præponitur Ecclesiæ. Accepto igitur pontificatus ordine, beata soror, quæ non libidine, sed castitate viro sanctissimo coniuncta fuerat, primò quidem molestè ferebat, se à thòro pontificis submoueri, existimans virum sanctum alterius alicuius mulierculæ amoribus implicitum, propriam despiciere coniugem. Cumque die quodam clanculum explorare vellet, quid episcopus in cubiculo ageret, inuenit eum post meridiem dormientem, & agnum immensæ claritatis, in pectore eius quiescentem. Quo viso sanè perterrita, velociter se à lectulo sancti remouit; nec adiecit vltra quærere, quid vir Deo plenus ageret in occultis, quem diuina cælestiaque assidua mente agitare cognoscebat.

Sed læua dæmonis inuidia, contra Dei sanctos mox probrosa excitat bella, verbisque subdolis infamare nititur; Quid plura? Die illo quo Christiani festiuo gaudio, Christi pro nobis in terris nati memoriam recolunt, ciues improbi, dæmonis instinctu commoti, ad beatam virginem rapido cursu contendunt, aiuntque fieri non posse, vt vir & mulier eadem in domo vinculo matrimoniali sociati, à corporis commixtione abstineant. Salomonis enim sententiam esse: Ne-

Prov 6.
Ex hoc populi scandalum animaduerti potest Episcopus non licere uxorem habere.

minem in sinu ignem, sine combustionè gestare posse. Itaque cum importunis clamoribus ciues instarent, eamque miris modis calumniarentur, virgo sanctissima illorum improbitate commota, pontificem simili castitata pollentem aggreditur, replicatisque coram omni populo sermonibus quos audierat, vocat puellam, (hæc autem tunc arculam plenam, vt assolent pro iniuria hyemis, carbonibus retinebat) expansoque pallio

Ttt 2

pallio

Nota preclara
rū miracu-
lum.

pallio prunas ardētes suscipit, & ferè horæ vni-
us spatio tenens, sacerdotem euocat dicens; Ac-
cipe mitiorem solito ignem, nequaquam tuis
velaminibus nociturum, vt ostendant in nobis
hæ flammæ extinctas esse flammæ luxuriæ. Sus-
cipiente verò pontifice, nihil nocumēti velami-
ni ignis intulit; prorsus, vt tātō miraculo popu-
lus incredulus, protinus fidei lumine illustra-
retur, & intra septem dies, plusquàm mille ho-
mines sacro latice tingerentur.

Dea Bere-
cynthia a-
pud Gallos.

Ferunt etiam in hac vrbe simulacrum fuisse
Berecynthiæ. Hanc cum pro saluatione agro-
rum ac vinearum suarū, misero gentilitatis mo-
re deferrent, adfuit Simplicius antistes, haud
procul aspiciens cantantes atque psallētes ante
simulacrum, gemitumque pro stultitia plebis e-
mittens ait; Illumina quæso Domine oculos hu-
ius populi, vt cognoscat simulachri huius vani-
tatem; & facto signo crucis contra Berecynthiā,
protinus in terram ruit, ac defixa solo anima-
lia quæ plaustrum quo vehebatur, moueri non
poterant. Stupet vulgus, & deam læsam omnis
caterua conclamat; immolantur victimæ; ani-
malia verberantur, sed moueri non possunt.
Tunc quadringenti de stulta illa multitudine,
aiunt ad inuicem. Si virtus vlla est deitatis, eri-
gatur spontè, iubeatque boues qui tellure sunt
stabiliti, procedere. Certè si moueri nequit; ma-
nifestum est nihil esse diuinitatis in ea. Tunc ac-
cedentes, vnum de pecoribus immolarunt;
cumque viderent deam nullatenus mo-
ueri posse, relicto gentilitatis er-
rore, inquisitoque antistite;
Christo ex animo nomina
dederunt.

BEATI